

причина и на незначителния тѣхенъ запасъ отъ патрони и т. н. най-послѣ продиктуватъ на опълченците необходимостта да бждатъ малко по-прѣдпазиви въ своитѣ дѣйствия и да не злоупотрѣбаватъ толкова съ своитѣ чести излизания надъ окопитѣ за контръ-атаки. Вслѣдствие на това, тѣ прибѣгватъ до друга една остроумна тактика: едно послѣдующе нападение тѣ, както впрочемъ и Орловцитѣ, разположени по гребена на св. Никола, посрѣщатъ и отбиватъ съ такъвъ силенъ градъ камъне, щото насятъ на турцитѣ почти толкова же загуби, както и съ огнестрѣлното си оржие. Такива атаки слѣдватъ чакъ до вечерята, но, за щастие, все съ единъ и сѣщъ неблагоприятенъ за турцитѣ изходъ. Особена опасна и застрашителна за нашия храбъръ отрядъ е била атаката, прѣдприета отъ Сюлеймана часа около 4 слѣдъ пладнѣ. Случайно една неприятелска граната пада подъ заряднитѣ сандѣци на стоманената батарея, близо около разположението на 4 дружина. Веднага единъ страшенъ тресъкъ покъртва цѣлата позиция. Облаци димъ се издигатъ въ небесата. Кжсове куршуми и гранати обсипватъ цѣлото наше разположение. Подплашени артилерийски коне се разтичатъ по позицията и тѣпчатъ кого дѣ сварятъ. Една минута и отчаянитѣ защитници на Шипка, незнаюци причинитѣ и размѣритѣ на станалия взривъ; се забъркватъ и въ редоветѣ имъ настава едно опасно смущение. Възползувани отъ това именно смущение, турцитѣ прѣдприематъ нова отчаяна атака и дружно подстъпватъ къмъ окопитѣ на нашитѣ гѣхотни и артилерийски части, тоя пътъ напълно увѣрени, че защитниците на Шипка не ще удържатъ силния натискъ и ще отстъпятъ своитѣ до тогава неприятелски позиции. Но горчиво се измамва Сю-